

Resolució 143/2021, de 4 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 56/2020 i 57/2020 (acumulades)

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Informació reclamada: Accés als expedients de reconeixement de major categoria i de pagament de plusos pel mateix concepte concedits des de gener de 2018.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: L'Administració s'oposa a l'accés als expedients reclamats per la manca de consentiment exprés de les persones afectades. En relació amb aquesta al·legació, cal començar per aclarir que el règim d'accés a la informació de l'LTAIPBG només preveu condicionar l'accés en aquests termes quan les dades personals afectades mereixin una especial protecció, atesa la seva naturalesa o categoria. Efectivament, l'article 23 LTAIPBG regula un règim general d'exclusió de l'accés a les dades personals especialment protegides tret que se n'aporti el consentiment exprés. És, per tant, aplicable l'apartat 2 d'aquest article 24 LTAIPBG, que estableix un règim d'accés ponderat amb base a les circumstàncies que l'esmentat apartat estableix de forma no taxativa (temps transcorregut, finalitat específica de l'accés, dades de menors o afectació de la seguretat de les persones), o a qualsevol altra, el què exigeix ponderar conforme a les circumstàncies del cas, aplicant els principis generals establerts en la mateixa llei: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i atenent a la concurrència d'un interès públic superior (article 22.1 LTAIPBG). En aquest cas, la finalitat de l'accés és la justificació de la decisió d'atorgar aquest reconeixement de categoria i plus retributiu tenint en compte la condició de la persona reclamant i les funcions de vigilància dels drets de les persones treballadores que li corresponen en tant que delegada de personal. D'entrada, cal dir que tota aquella informació personal que no serveixi a aquesta finalitat (tota la que no faci referència als mèrits o circumstàncies personals determinants del seu atorgament) no queda justificada per l'accés i en ser inútil o inadequada a la finalitat, la ponderació s'haurà d'inclinar, sense major ponderació, a favor de protegir-la. Quant als mèrits o circumstàncies tingudes en compte i valorades pel reconeixement de la categoria i plus retributiu, caldrà ponderar la prevalença entre el dret d'accés del reclamant i el dret a la protecció de dades de les persones afectades, tenint en compte la seva rellevància, adequació i idoneïtat per a la finalitat de control pretesa, la condició de representant de les persones treballadores afectades de la persona reclamant i la manca d'oposició manifestada per les persones afectades en al tràmit de trasllat de la reclamació. L'aplicació de l'article 24.2 LTAIPBTG i la conseqüent ponderació del dret d'accés en atenció a la finalitat de l'accés manifestada per la part reclamant porta a declarar la prevalença del dret a la informació que permeti fer la comprovació de l'adequació de les decisions de reconeixement de major grau i plus retributiu, i per contra, fer prevaldre el dret de les persones afectades a la protecció de les seves dades personals quan aquesta informació no hagi estat determinant ni tinguda en compte per a la presa d'aquesta decisió.

Paraules clau: Ajuntament. Sindicat. Personal. Expedients. Reclamació contra silenci. Mediació sense acord. Dades personals. Ponderació. Finalitat de l'accés.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 20 de gener de 2020 entren a la GAIP les Reclamacions 56/2020 i 57/2020, presentades per la Secció Sindical de la Intersindical-CSC contra l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, en relació amb les sol·licituds d'informació indicades a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 de novembre de 2019 la persona reclamant, en nom de la Secció Sindical de la Intersindical-CSC, va presentar una instància a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú mitjançant la qual demana: "accés a tots els expedients de reconeixement de superior categoria i de pagament de plusos pel mateix concepte que s'hagin fet efectius des del gener de 2019". La Reclamació d'aquesta sol·licitud és la 57/2020.

El 14 de novembre de 2019 la persona reclamant, en nom de la Secció Sindical de la Intersindical-CSC, va presentar una instància a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú mitjançant la qual demana: "accés als expedients de reconeixement de major categoria i de pagament de plusos pel mateix concepte concedits des de gener de 2018". La Reclamació d'aquesta sol·licitud és la 56/2020.
3. Les reclamacions, de 20 de gener de 2020, indiquen que l'Administració no hauria donat resposta a les sol·licituds.
4. En data 22 de gener de 2020 la Comissió requereix a la persona reclamant que esmeni la documentació aportada per tal que acrediti la representació d'acord amb la qual al·lega actuar, sota l'avertiment que si d'acord amb l'article 68 de la Llei 29/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques no s'esmenen les mancances en un termini de 10 dies, s'entendrà que desisteix de la reclamació.
5. El 28 de gener de 2020 la persona reclamant aporta a la GAIP l'acta de l'assemblea d'elecció de càrrecs de la Secció Sindical de la Intersindical-CSC, així com el Registre de la Secció Sindical a l'OPRA.
6. El 31 de gener de 2020, la GAIP comunica les Reclamacions a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre elles, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriven i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la Secció sindical reclamant.

7. El dia 11 de març de 2020, ateses les circumstàncies al·legades per l'Ajuntament relacionades amb la gestió de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19 i la suspensió dels terminis per a la tramitació dels procediments administratius, la Comissió ajorna la data de la celebració de la mediació i ho comunica a les parts.
8. En data 12 de juny de 2020, la GAIP comunica novament a les parts que s'ajorna la data de celebració de la mediació, atès que des de l'Ajuntament no s'hauria donat resposta al requeriment d'identificar a les terceres persones afectades pels expedients objecte de la mediació.
9. El 15 de juny de 2020 des de la GAIP s'informa al sindicat reclamant que cal que s'aportin els poders de representació de les persones que participaran a la mediació, si no coincideixen amb les que s'han posat a disposició de la Comissió prèviament.
10. El 15 de juny de 2020, la GAIP requereix a l'Ajuntament que li faciliti una relació de les persones afectades per la informació objecte de la reclamació, a fi d'obtenir una xifra aproximada de quantes són i valorar com procedir a realitzar el trasllat de la reclamació.
11. El 16 de juny de 2020, la part reclamant dona resposta a la petició de la GAIP del 15 de juny de 2020 relativa a l'acreditació dels seus representants en la mediació.
12. El 2 de juliol de 2020, la Comissió reitera la comunicació del 15 de juny de 2020 adreçada a l'Ajuntament i remarca la importància de rebre la informació per garantir el dret de les terceres persones afectades per l'accés reclamat a participar en el procediment.
13. El 15 de juliol de 2020, la GAIP adreça un correu electrònic a la persona reclamant informant-la que, si en una setmana des de l'Ajuntament no es comunica a la Comissió la informació demanada, i davant la impossibilitat de celebrar la mediació, el Ple de la GAIP serà qui haurà de finalitzar els procediments de reclamació, mitjançant resolució.
14. En la mateixa data, des de l'Ajuntament s'adreça un correu electrònic a la Comissió demanant que es tornin a trametre a l'Ajuntament les reclamacions sobre les quals es precisa la informació, atès que a l'escrit del 15 de juny de 2020 la GAIP s'hi hauria referit amb la numeració d'expedient de la reclamació, que no coincideix amb les codificacions internes municipals.
15. El 17 de juliol de 2020, la GAIP tramet novament les Reclamacions 51/2020 a 58/2020 als representants de l'Ajuntament, per tal que donin resposta als requeriments de la Comissió, de data 15 de juny i 2 de juliol respectivament, d'aportar les dades de les terceres persones afectades.
16. El 20 de juliol de 2020, la Comissió informa al representant de l'Ajuntament que ja s'haurien notificat novament, via EACAT, les reclamacions i se li comunica la necessitat de

rebre la informació demanada al més aviat possible, tenint en compte que les reclamacions van entrar a la GAIP al gener de l'any 2020, per tal de poder practicar el tràmit de trasllat a les persones afectades.

17. El 22 de juliol de 2020, l'Ajuntament comunica a la Comissió la identitat de les terceres persones afectades per l'accés que es reclama.
18. El 24 de juliol de 2020, la Comissió adreça una nova comunicació a l'Ajuntament i el requereix a enviar el número de DNI i les adreces de correu electrònic de les persones afectades per l'accés.
19. El 4 d'agost de 2020, la part reclamant s'adreça a la GAIP per tal de saber si el procediment de mediació ha decaigut per la impossibilitat de celebrar la sessió.
20. El dia 5 d'agost de 2020, la GAIP informa a la persona reclamant que la mediació continua pendent de convocatòria.
21. El dia 7 d'agost de 2020, la persona reclamant comunica a la Comissió que manté la seva voluntat d'arribar a una finalització dels procediments negociada, mitjançant el procediment de mediació.
22. El 16 de setembre de 2020, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú comunica a la GAIP les dades de contacte de les terceres persones afectades per les reclamacions 56/2020 i 57/2020.
23. El 17 de setembre de 2020, la GAIP demana a l'Ajuntament que identifiqui quines són les persones que resultarien afectades per la Reclamació 56/2020 i quines resultarien afectades per la Reclamació 57/2020.
24. El 22 de setembre de 2020, l'Ajuntament dona resposta al requeriment indicat a l'antecedent anterior.
25. El 28 de setembre de 2020, la GAIP trasllada la Reclamació a les terceres persones afectades, i els dóna un termini de deu dies per a presentar les al·legacions que estimin escaients.
26. El 2 d'octubre de 2020, la Comissió comprova que part de la informació tramesa per l'Ajuntament a la GAIP contindria errors que impedirien realitzar el tràmit de trasllat de manera correcta, i adreça un correu electrònic al director de Recursos Humans de l'Ajuntament, a fi d'obtenir les dades correctes relatives als DNI dels treballadors i treballadores.
27. El 5 d'octubre de 2020, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú trameta a la GAIP una nova llista amb el nom de les persones treballadores afectades i el seu número de DNI.

28. El 8 d'octubre de 2020, la GAIP torna a requerir a l'Ajuntament que li faci arribar una llista revisada dels noms i de la informació personal de les terceres persones afectades per l'accés reclamat, atès que en la informació tramesa per l'Ajuntament hi figurarien set persones identificades amb el mateix número de DNI.
29. El dia 9 d'octubre de 2020, una tercera persona afectada per l'accés que es reclama manifesta el seu interès en participar al procediment de mediació.
30. El 20 d'octubre de 2020, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú fa arribar a la GAIP una llista corregida de les terceres persones afectades i els seus números de DNI.
31. En la mateixa data, la GAIP torna a fer el trasllat de la reclamació a aquelles persones que l'Ajuntament havia identificat amb un número de DNI erroni.
32. El 12 de novembre de 2020 se celebra la sessió de mediació entre les parts, que finalitza sense acord.
33. El 24 de novembre de 2020, la GAIP requereix l'Ajuntament que li faci arribar còpia dels expedients objecte per millor resoldre, sota el compromís de reserva, a fi de poder avaluar i ponderar amb coneixement de causa els límits que hi concorren.
34. El 27 de novembre de 2020 la Comissió reitera a l'Ajuntament la necessitat de rebre resposta sobre el requeriment efectuat el 24 de novembre.
35. El 30 de novembre de 2020 la GAIP demana a la persona reclamant que concreti l'interès i finalitat de l'accés a la informació, a fi de ponderar adequadament l'aplicació del límit relatiu la protecció de dades personals que hi constin.
36. En la mateixa data, la persona reclamant motiva l'interès en l'accés de la manera següent:
"La concessió del complement o plus per treballs de superior categoria, tot i estar regulada al conveni col·lectiu de l'Ajuntament, s'ha aplicat recurrentment per part de la direcció de l'empresa, sense gaire o gens de transparència, pel que fa als motius per atorgar aquest plus o denegar-lo. No s'ha comunicat als representants dels treballadors els informes que han portat a atorgar aquest complement a alguns treballadors, com tampoc hem pogut conèixer les raons per les que s'ha denegat a altres persones que l'havien sol·licitat, ja fos per escrit a RH o directament al seu superior jeràrquic.

La manca de transparència en la concessió d'aquest complement salarial (que en alguns casos s'aplica en forma de plus) ens porta a tenir sospites de possibles greuges comparatius en la resolució d'expedients de la mateixa naturalesa, i es per això que demanem consultar la documentació relativa a la concessió d'aquest plus/complement obrant als expedients laborals dels treballadors a qui se'ls ha concedit, com també d'aquells a qui se'ls ha denegat.

Entenem que la informació dels sous dels treballadors públics, pagats amb diners públics, ha de ser transparent, i la concessió de complements personals s'ha de poder consultar.”

37. L'1 de desembre de 2020, el representant de l'Ajuntament a la sessió de mediació adreça un correu electrònic a la GAIP per concretar la posició de l'Ajuntament en relació amb aquesta reclamació, que és entendre que no és procedent el seu lliurament sense autorització expressa de les persones interessades, i fa constar que tots els representants sindicals, i per tant, també la secció sindical reclamant, “van rebre una comunicació via correu electrònic dels reconeixements efectuats, així com de les condicions dels mateixos i, per tant, disposen de la informació necessària per a procedir a recavar el consentiment de les persones interessades”.
38. El 10 de desembre de 2020, a la GAIP sol·licita l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) i li remet l'expedient relatiu a la reclamació. Seguidament informa a les parts de la suspensió del termini per resoldre de quinze dies, resultant de la petició d'aquest informe, a l'empara d'allò previst a l'article 42.9 LTAIPBG.
39. El 14 de gener de 2021 té entrada els informes de l'APDCAT números IAI 37/2020, i IAI 38/2020, que en relació a les Reclamacions 57/2020 i 56/2020 respectivament, conclouen de forma idèntica que: “La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés dels representants del personal laboral a la informació relativa a la decisió de reconeixement de categoria superior i del compliment salarial, així com les raons que ho justificarien, no essent així pel que fa a la resta d'informació que consti als expedients. Atès que en l'expedient no s'acredita la condició de representant laboral de la persona que sol·licita la informació, cal tenir en compte que si no s'acredita aquesta condició de la persona sol·licitant la informació només pot ser facilitada prèvia anonimització, i sempre que les circumstàncies concurrents no permetin identificar de manera directa o indirecta sense esforços desproporcionats les persones afectades”.
40. A data d'aquesta resolució, i havent transcorregut amb escreix el termini dels afectats per a presentar al·legacions, no consta que cap d'aquestes persones afectades hagi presentat al·legacions contràries a l'accés que es reclama.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a un subjecte obligat per l'LTAIPBG (article 3.1).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com el "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis". Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què

els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, i l'apartat 9 d'aquest mateix article preveu que el termini per resoldre pot ésser ampliat per quinze dies més en aquest cas, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts.

L'article 42, apartats 7 i 9 LTAIPBG disposa que la Comissió pot sol·licitar els informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions, i que aquesta petició permet ampliar per quinze dies més el termini per resoldre de què disposa la Comissió. Desplegant aquesta previsió, el Reglament de la Comissió disposa en els apartats 6 i 7 de l'article 33 RGAIP que la Comissió pot demanar a l'òrgan o entitat afectat les informacions que hagin estat sol·licitades quan el seu coneixement sigui necessari per a la resolució de les reclamacions, amb l'adopció de les mesures corresponents per garantir la reserva d'aquestes informacions, en la mesura que aquesta reserva sigui exigible, i que aquesta sol·licitud de dades, informes o d'altra informació permet ampliar el termini per a resoldre fins a un màxim de 15 dies més, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts abans que conclougui el termini per a resoldre. La manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents.

2. Acumulació

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) preveu que l'òrgan que tramita un procediment pugui acumular-lo a d'altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Aquesta identitat substancial es produeix clarament en el cas de les Reclamacions 56/2020 i 57/2020 objecte d'aquesta Resolució, ja que hi ha una identitat de parts, de l'objecte i del sentit en què han de finalitzar els procediments.

D'acord amb això, en aplicació dels principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, i vist que de l'acumulació no se'n deriva perjudici per a les parts ni per a l'interès general, resulta oportú i ajustat a Dret l'acumulació de les Reclamacions.

3. Manca d'acord en el procediment de mediació

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la mediació el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord de les parts no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació. Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació.

Les propostes d'acord que s'hagin formulat durant el procediment de mediació i les eventuais concessions de les parts en les respectives pretensions que s'hi hagin ofert en ares a l'assoliment d'un acord, només són vinculants si l'acord és finalment subscrit per les parts; cas contrari, els principis d'acord o els acords parcials sobre l'accés que s'haguessin convingut inicialment decauen en finalitzar la mediació sense acord, i no vinculen les parts, ni aquesta Comissió, en el procediment ordinari subsegüent, ni condicionen el sentit d'aquesta Resolució, que es pronuncia sobre la pretensió d'accés a la informació en els termes en què es va formular la Reclamació

4. Sobre l'objecte de les reclamacions i la condició de la persona reclamant

Les sol·licituds que són objecte d'aquestes Reclamacions (antecedent 2) demanaven l'accés als expedients de reconeixement de major categoria i de pagament de plusos pel mateix

concepte concedits des de l'1 de gener de 2019 (Reclamació 57/2020) i des de l'1 de gener de 2018 (Reclamació 56/2020). A aquest objecte (expedients de reconeixements de major categoria i plusos retributius concedits) s'ha de reduir l'objecte d'aquesta reclamació, atesa la necessària congruència entre ambdós procediments, i per tant, no es tindrà en compte l'interès manifestat durant la tramitació del procediment (antecedent 36) d'accedir també als expedients de les desestimacions d'aquesta major categoria o plusos, amb independència que pugui ser objecte d'un nou procediment d'accés.

Tot i que a l'escrit de reclamació no s'indicava, durant la tramitació d'aquesta reclamació i a petició de la GAIP, la persona reclamant ha justificat la finalitat de l'accés en la comprovació de què no s'han produït greuges comparatius entre persones treballadores, i l'ha motivat en el fet que als representants de les persones treballadores no se'ls havia comunicat els informes en què s'havia basat la decisió d'atorgar aquest complement. D'acord amb aquest objecte, la condició i finalitat, s'ha de considerar informació adequada i rellevant aquella que permeti conèixer la motivació de les decisions d'atorgar aquest complement, en la forma en què s'hi recullin (informes de valoració, taules, actes del tribunal...).

Cal tenir en compte, d'altra banda, que per exigència de l'article 2.b LTAIPBG, només pot ser objecte d'aquest procediment la informació que, en el moment de sol·licitar-la, estava en poder de l'administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, i que d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG, no són admissibles a l'empara de l'LTAIPBG la petició d'informes que s'hagin d'elaborar arran de al sol·licitud i per satisfer-la. Per tant, la informació que justifiqui les decisions d'atorgar els complements o plusos només és exigible en la mesura en què consti documentada d'alguna forma prèviament a la sol·licitud, i si no se n'havia deixat constància documental prèviament, l'Administració no ve obligada a elaborar-la o a justificar les seves decisions arran d'aquesta reclamació.

Quant al període temporal afectat per les dues reclamacions de forma acumulada, abasta des de l'1 de gener del 2018 (Reclamació 56/2020) i fins a la data de presentació de la sol·licitud de la què deriva la Reclamació 57/2020: 13 de novembre de 2019).

Finalment, pel que fa a la condició de la persona reclamant, cal dir que la reclamació es presenta acreditant la representació del sindicat, en tant que secretària general, però durant el procediment la reclamant ha aportat igualment acreditació de ser la Presidenta de la Junta de Personal, de manera que ostenta també la representació de les persones treballadores de l'Ajuntament.

5. Sobre la protecció de les dades personals

L'Administració s'oposa a l'accés als expedients reclamats per la manca de consentiment exprés de les persones afectades. En relació amb aquesta al·legació, cal començar per aclarir

que el règim d'accés a la informació de l'LTAIPBG només preveu condicionar l'accés en aquests termes quan les dades personals afectades mereixin una especial protecció, atesa la seva naturalesa o categoria. Efectivament, l'article 23 LTAIPBG regula un règim general d'exclusió de l'accés a les dades personals especialment protegides tret que se n'aporti el consentiment exprés, en aquests termes: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud."

Fora d'aquests supòsits, l'accés a les dades personals que constin en la informació pública a la què es demana accedir per la via de l'article 18 LTAIPBG, no està sotmesa al règim de consentiment, sinó al d'habilitació legal, que en aquest cas és l'LTAIPBG. Així resulta dels articles 6.1.c i 6.3 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques respecte al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/la CE (Reglament general de protecció de dades, RGPD), i de l'article 8 de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD).

Per tant, per a determinar l'adequació a dret de l'accés a les dades personals fora de les categories especials de l'article 23, cal estar al què determina l'LTAIPBG en el seu article 24. L'apartat 1 d'aquest article estableix un règim general d'accés a les dades identificatives del personal públic que no és aplicable al cas, ja que tot i que els expedients que es reclamen són de personal de l'Ajuntament, la informació que contenen depassa amb molt la seva identificació amb nom i càrrec. És, per tant, aplicable l'apartat 2 d'aquest article, que estableix un règim d'accés ponderat amb base a les circumstàncies que l'esmentat apartat estableix de forma no taxativa (temps transcorregut, finalitat específica de l'accés, dades de menors o afectació de la seguretat de les persones), o a qualsevol altra, el què exigeix ponderar conforme a les circumstàncies del cas, aplicant els principis generals establerts en la mateixa llei: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i atenent a la concurrència d'un interès públic superior (article 22.1 LTAIPBG).

En aquest cas, la finalitat de l'accés és la justificació de la decisió d'atorgar aquest reconeixement de categoria i plus retributiu tenint en compte la condició de la persona reclamant i les funcions de vigilància dels drets de les persones treballadores que li corresponen en tant que representant del personal.

D'entrada, cal dir que tota aquella informació personal que no serveixi a aquesta finalitat (tota la que no faci referència als mèrits o circumstàncies personals determinants del seu atorgament)

no queda justificada i en ser inútil o inadequada a la finalitat, la ponderació s'haurà d'inclinar sense major ponderació a favor de protegir-la.

Quant als mèrits o circumstàncies tingudes en compte i valorades per al reconeixement de la categoria i plus retributiu, caldrà ponderar la prevalença entre el dret d'accés del reclamant i el dret a la protecció de dades de les persones afectades, tenint en compte la seva rellevància, adequació i idoneïtat per a la finalitat de control pretesa, la condició de representant de les persones treballadores afectades de la persona reclamant i la manca d'oposició manifestada per les persones afectades en al tràmit de trasllat de la reclamació.

Havent estat invocada la protecció de dades personals com a causa de la desestimació de l'accés, i d'acord amb el què disposa l'article 42.8 LTAIPBG, la GAIP ha sol·licitat a l'APDCAT l'emissió d'informe sobre l'adequació de la pretensió a la normativa de protecció de dades personals. L'APDCAT determina que resultaria adequat donar accés a la informació personal relacionada amb la justificació del reconeixement de categoria superior i plus retributiu (formació acadèmica, promoció professional del treballador, grau de satisfacció o rendiment en el desenvolupament de les tasques de superior categoria) relacionada amb una persona identificada sempre i quan la representant de la secció sindical reclamant tingués la condició de delegada de personal, ja que la funció de vigilància, així com la legitimació per reclamar el compliment de l'obligació de l'ens local a informar sobre les decisions o reconeixement de categoria superior dels treballadors i, si és el cas, la compensació salarial per aquest concepte, correspon als òrgans de representació dels treballadors, i no als sindicats pròpiament.

I això perquè l'article 39.2 de l'Estatut dels treballadors preveu, en relació amb la mobilitat funcional, que “[...] *El empresario deberá comunicar su decisión y las razones de ésta a los representantes de los trabajadores.*”, en termes similar a l'article 33 del Conveni col·lectiu de l'Ajuntament, que preveu que el Departament de Personal informi als representants de les persones treballadores de la mobilitat i de la percepció de la diferència retributiva que es generi per aquesta causa. D'aquests preceptes en conclou l'APDCAT que “si la mateixa normativa laboral preveu l'obligació de dur a terme la comunicació a favor dels òrgans de representació dels treballadors de les decisions preses en relació amb la mobilitat funcional, així com de les raons que la motivaren, la normativa de transparència i, en particular, els límits previstos als articles 23 i 24 de l'LTC, no poden ser un impediment a posar a disposició de la Secció sindical la informació relativa a les decisions preses, les raons que les justificarien i les diferències retributives”.

En canvi, l'accés a la resta d'informació personal que pugui constar en els expedients reclamats no troba empara legal, ni queda justificada per la finalitat de l'accés, de manera que, d'acord amb el principi de minimització de dades personals establert a l'article 5 RGPD, haurà de prevaler la protecció de les dades personals.

D'acord amb això, l'APDCAT conclou que "la normativa de protecció de dades permet facilitar als òrgans de representació dels treballadors la informació relativa a les decisions de reconeixement de categoria superior i del complement salarial, si és el cas, així com les raons que ho justificaren. Altrament no resta justificat facilitar la resta d'informació personal que pugui constar als expedients".

A idèntica conclusió arriba aquesta Comissió. L'aplicació de l'article 24.2 LTAIPBTG i la conseqüent ponderació del dret d'accés en atenció a la finalitat de l'accés manifestada per la part reclamant porta a declarar la prevalença del dret a la informació que permeti fer la comprovació de l'adequació de les decisions de reconeixement de major grau i plus retributiu, i per contra, fer prevaldre el dret de les persones afectades a la protecció de les seves dades personals quan aquesta informació no hagi estat determinant ni tinguda en compte per a la presa d'aquesta decisió.

D'acord amb l'exposat en aquest fonament jurídic i en l'anterior, s'estimen parcialment les reclamacions 56/2020 i 57/2020 i es declara el dret de la part reclamant a accedir als documents d'atorgament o reconeixement de major categoria i de plusos retributius pel mateix concepte concedits des de gener de 2018 fins a la data de la sol·licitud (13 de novembre de 2020), així com a l'informe o documentació en què es justifiqui aquesta decisió, i es desestima l'accés a la resta de la informació continguda als expedients reclamats. Per al cas que no consti documentada la motivació o la justificació de l'atorgament d'aquesta major categoria i plus retributiu, l'Administració ho ha de manifestar de forma expressa, però no queda obligada a elaborar-la per aquesta Resolució.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot

ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de febrer de 2021, resol per unanimitat:

1. Acumular les reclamacions 56/2020 i 57/2020
2. Estimar parcialment les Reclamacions 56/2020 i 57/2020 i declarar el dret de la persona reclamant als documents d'atorgament o reconeixement de major categoria i de plusos retributius pel mateix concepte, concedits des de gener de 2018 fins al 13 de novembre de 2020, i a l'informe o documentació en què es justifiqui. Per al cas que no consti documentada la motivació o justificació de l'atorgament, l'Administració ho ha de manifestar de forma expressa, però no queda obligada a elaborar-la per aquesta Resolució.
3. Desestimar l'accés a la resta de documentació inclosa als expedients sol·licitats, en ser informació afectada pel límit previst a l'article 24.2 LTAIPBG i no quedar justificada per a la finalitat de l'accés.
4. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que lliuri a l'entitat reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de quinze dies.
5. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Traslladar aquesta Resolució a les parts.

8. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamació 56/2020 i 57/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.